

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 15:11-13 ¹¹Řekl: "Jeden člověk měl dva syny. ¹²Mladší z nich řekl otci: "Otče, dej mi díl majetku, který *na mne* připadá." On jim rozdělil majetek. ¹³Po nemnoha dnech mladší syn všechno sebral, odešel do daleké krajiny a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel.

This younger son had become weary of the restraint of his father's house. He thought that his liberty was restricted. His father's love and care for him were misinterpreted, and he determined to follow the dictates of his own inclination. COL 198.4

COL – Kristova podobenství 198.4 Mladšího syna znechutily životní zásady v otcovském domě. Považoval je za svazující a domníval se, že omezují jeho svobodu. Lásku a péči svého otce si vykládal špatně, a proto se rozhodl, že se bude řídit svými vlastními sklony a touhami. (srv. PM 100.4)

In the parable of the prodigal son is presented the Lord's dealing with those who have once known the Father's love, but who have allowed the tempter to lead them captive at his will. COL 198.2

COL – Kristova podobenství 198.2 Podobenství o marnotratném synovi znázorňuje Boží jednání s lidmi, kteří už okusili Otcovu lásku, a přesto dovolili pokušiteli, aby je zajal a vedl podle své vůle. (srv. PM 100.2)

The Bible tells of men who "professing themselves to be wise" "became fools" (Romans 1:22); and this is the history of the young man of the parable. The wealth which he has selfishly claimed from his father he squanders upon harlots. The treasure of his young manhood is wasted. The precious years of life, the strength of intellect, the bright visions of youth, the spiritual aspirations—all are consumed in the fires of lust. COL 199.3

COL – Kristova podobenství 199.3 Bible píše o lidech, kteří se domnívali, **Římanům 1,22** „že jsou moudří, ale stali se blázny“. Dokládá nám to příběh mladého muže z podobenství. Prostředky, které si sobecky vyžádal na otci, promrhal s nevěstkami. Promarnil i poklad své mladé mužné síly. Oheň vášně stravoval nejvzácnější léta jeho života, síly jeho rozumu, skvělé vyhlídky mládí i duchovní cíle. (srv. PM 100.7)

Lukáš 15:14-19 ¹⁴A když všechno utratil, nastal v té krajině veliký hlad a on začal mít nouzi. ¹⁵Šel a přichytil se jednoho občana té krajiny, a *ten* ho poslal na svá pole pást vepře. ¹⁶A toužil se nasytit lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu *je* nedával. ¹⁷Tu přišel k sobě a řekl: "Jak mnoho nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já zde hynu hladem! ¹⁸Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou. ¹⁹Nejsem již hoden nazývat se tvým synem. Učiň mne jedním ze svých nádeníků."

The love of God still yearns over the one who has chosen to separate from Him, and He sets in operation influences to bring him back to the Father's house. The prodigal son in his wretchedness "came to himself." The deceptive power that Satan had exercised over him was broken. He saw that

his suffering was the result of his own folly, and he said, "How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger! I will arise and go to my father." Miserable as he was, the prodigal found hope in the conviction of his father's love. It was that love which was drawing him toward home. So it is the assurance of God's love that constrains the sinner to return to God. "The goodness of God leadeth thee to repentance." Romans 2:4. A golden chain, the mercy and compassion of divine love, is passed around every imperiled soul. The Lord declares, "I have loved thee with an everlasting love; therefore with lovingkindness have I drawn thee." Jeremiah 31:3. COL 202.1

COL – Kristova podobenství 202.1 Bůh stále miluje člověka, který se od Něj dobrovolně oddělil, a používá všechny prostředky, aby jej přivedl zpět domů. Ztracený syn na dně své bídy „přišel k sobě“. Satan nad ním ztratil svou moc. Marnotratný syn pochopil, že si utrpení přivodil vlastní hloupostí. Řekl si: **Lukáš 15,17.18** ¹⁷„Jak mnoho nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já zde hynu hladem! ¹⁸Vstanu, půjdu ke svému otci.“ Ve své bídě našel naději v přesvědčení, že ho otec stále miluje. Otcova láska ho přitahovala domů. Podobně ujištění o Boží lásce vede hříšníka, aby se vrátil zpět k Bohu. **Římanům 2,4** „Boží dobrota tě vede k pokání.“ Boží milosrdenství a soucit obepíná jako zlatý řetěz všechny zbloudilé. Bůh prohlašuje: **Jeremjáš 31,3** „Miluji tě věčnou láskou, proto ti stále zachovávám milosrdenství.“ (srv. PM 101.4)

While the sinner is yet far from the Father's house, wasting his substance in a strange country, the Father's heart is yearning over him; and every longing awakened in the soul to return to God is but the tender pleading of His Spirit, wooing, entreating, drawing the wanderer to his Father's heart of love. SC 54.1

SC – Cesta ke Kristu 54.1 I když je hříšník daleko od domu Otce a promrhává své statky v cizí zemi, Otcovo srdce po něm touží. Každá touha po návratu k Bohu, která se v něm probouzí, je něžný hlas Božího Ducha, který vyzývá, prosí a přitahuje ztraceného syna k laskavému srdci jeho Otce. (srv. CK 38.3)

Can you believe that when the poor sinner longs to return, longs to forsake his sins, the Lord sternly withholds him from coming to His feet in repentance? Away with such thoughts! ... He hates sin, but He loves the sinner, and He gave Himself in the person of Christ, that all who would might be saved and have eternal blessedness in the kingdom of glory.... SC 54.2

SC – Cesta ke Kristu 54.2 Můžeš věřit tomu, že když ubohý hříšník touží po návratu a po odpuštění svých hříchů, že by Pán nedovolil, aby Mu klesl v lítosti k nohám? Pryč s takovými myšlenkami! ... Bůh nenávidí hřích, avšak miluje hříšníka a dal sám sebe v osobě Ježíše Krista, aby všichni, kdo chtějí, mohli být spaseni a dosáhli věčné blaženosti v království slávy.... (srv. CK 38.4)

As you read the promises, remember they are the expression of unutterable love and pity. The great heart of Infinite Love is drawn toward the sinner with boundless compassion. SC 55.1

SC – Cesta ke Kristu 55.1 Čteš-li Boží zaslíbení, všimni si, že vyjadřují nevýslovnou lásku a milosrdenství. Velké srdce Věčné lásky se k hříšníkovi sklání s bezmezným soucitem. CK 39.2

Lukáš 15:20 I vstal a přišel ke svému otci. Když byl ještě daleko, jeho otec ho uviděl a byl hluboce pohnut; i běžel, padl mu kolem krku a zlíbal ho.

The young man turns from the swine herds and the husks, and sets his face toward home. Trembling with weakness and faint from hunger, he presses eagerly on his way. He has no covering to conceal his

rags; but his misery has conquered pride, and he hurries on to beg a servant's place where he was once a child. COL 202.3

COL – Kristova podobenství 202.3 Marnotratný syn opustil vepře a jejich potravu a zamířil k domovu. Zesláblý hladem se potácel po cestě domů. Neměl čím zakrýt cáry svého oděvu. Jeho bída však přemohla pýchu. Spěchal, aby poprosil o místo služebníka v domě, kde kdysi prožil dětství. (srv. PM 102.2)

Little did the gay, thoughtless youth, as he went out from his father's gate, dream of the ache and longing left in that father's heart. When he danced and feasted with his wild companions, little did he think of the shadow that had fallen on his home. And now as with weary and painful steps he pursues the homeward way, he knows not that one is watching for his return. But while he is yet "a great way off" the father discerns his form. Love is of quick sight. Not even the degradation of the years of sin can conceal the son from the father's eyes. He "had compassion, and ran, and fell on his neck" in a long, clinging, tender embrace. COL 203.1

COL – Kristova podobenství 203.1 Když jako radostný a bezstarostný mladík opouštěl otcovský dům, neuvědomoval si, jakou bolest a touhu zanechal v srdci svého otce. Když pak tančil a hýřil se svými rozmařilými společníky, ani ho nenapadlo, jaký smutek padl na rodičovský dům. Ani když unaveně klopýtá zpět k domovu, nevěděl, že někdo toužebně vyhlíží jeho návrat. „*Když byl ještě daleko*“, otec ho poznal podle postavy. Láska umí rychle rozeznat. Otec jej poznal i přes změny, které způsobila léta hříšného života. „*Hluboce pohnut; i běžel, padl mu kolem krku a zlíbal ho*“, dlouho a pevně ho držel ve svém objetí. (srv. PM 102.3)

The father will permit no contemptuous eye to mock at his son's misery and tatters. He takes from his own shoulders the broad, rich mantle, and wraps it around the son's wasted form, and the youth sobs out his repentance, saying, "Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son." The father holds him close to his side, and brings him home. No opportunity is given him to ask a servant's place. He is a son, who shall be honored with the best the house affords, and whom the waiting men and women shall respect and serve. COL 203.2

COL – Kristova podobenství 203.2 Otec nechtěl dopustit, aby se zvědaví lidé vysmívali bídě a cárům jeho zuboženého syna. Sňal svůj drahý, bohatě řasený plášť a zahalil jím svého vyhublého chlapce. Syn mezi vzlyky lítosti ze sebe vyrážel slova vyznání: **Lukáš 5,21** „*Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou. Nejsem již hoden nazývat se tvým synem.*“ Otec jej však přitiskl k sobě ještě pevněji a uvedl jej do domu. Nedal mu ani příležitost, aby mohl požádat o místo nádeníka. Je to jeho syn, kterého poctí tím nejlepším, co v domě má. Všichni služebníci mu zase budou prokazovat úctu a sloužit mu. (srv. PM 102.4)

Lukáš 15:22-24 ²²Otec však řekl svým otrokům: "Přineste rychle to nejlepší roucho a oblečte ho, a dejte mu na ruku prsten a na nohy sandály. ²³Přiveďte tučné tele, zabijte je, jezme a radujme se, ²⁴protože tento můj syn byl mrtvý, a zase ožil, ztratil se, a byl nalezen." A začali se radovat.

Jesus loves to have us come to Him just as we are, sinful, helpless, dependent. We may come with all our weakness, our folly, our sinfulness, and fall at His feet in penitence. It is His glory to encircle us in the arms of His love and to bind up our wounds, to cleanse us from all impurity.... SC 52.2

SC – Cesta ke Kristu 52.2 Ježíš chce, abychom k Němu přišli takoví, jací jsme, hříšní, bezradní a bezmocní. Smíme přijít se všemi svými slabostmi, se svou pošetlostí i hříšností a v lítosti padnout k Jeho nohám. Je Jeho slávou, že nás obejmě pažemi své lásky, ováže naše rány a očistí nás od každé nečistoty.... (srv. CK 37.3)

None are so sinful that they cannot find strength, purity, and righteousness in Jesus, who died for them. He is waiting to strip them of their garments stained and polluted with sin, and to put upon them the white robes of righteousness; He bids them live and not die. SC 52.3

SC – Cesta ke Kristu 52.3 Nikdo není tak hříšný, aby nemohl najít sílu, čistotu a spravedlnost v Ježíši, který zemřel za všechny. Kristus čeká, aby z hříšníků sňal jejich poskvrněná roucha znečištěná hříchem a oblékl je do bílého roucha své spravedlnosti. Vybízí je, aby žili, nikoliv zemřeli. (srv. CK 37.4)